

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

D

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](#)

Vlpianus Et grauis attrita pendebat cantharus ansa. canthari etiam uocantur p quos aquae saliunt teste Vlpiano de legatis primo.

Festus Conditio cum et a condico condicis descendit: & est in diem certum rei quae agitur denuntiatio ut scribit Festus. Sed & pro pactione seu electione ponitur: ut est apud Terentium. Amatores chrysidis tulerunt mulieri condicione si uellet eis morem gerere se datus illi pecuniam liberalemq; mercedem.

Terentius Ipsa uero accepit condicione: hoc est pactioni promissioniq; assensit. Condito absq; c-di syllaba correpta dicitur proprie for tuna uel sors. Cicero. O miseram conditionem administrandi consulatus. Nam homo bona conditiois nō is apud antiquos dictus ē qui māsuetus & bona naturae fuerit: cū il lum potius uocarent mansueti ac boni ingenii. Condito absq; c-di syllaba pducta a condico condicis deriuatur: & dici potest condimentum. Posset etiam formari condicio cū e absq; t-ex con& dicio dicionis: & tunc di syllaba corripitur. Virgilius libro æneidos primo.

Qui mare quā terras omni dicio tenerēt.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber tertius sciliciter incipit.

Marcellus Amno damnas uerbum accusatiuum regit a parte post: & post accusatiuum genituum uel ablatiuum. Simili quoq; modo omnia uerba ad damnationem accusationem reprehensionem monitionem pertinentia cum accusatiuo & post cū genitu siue ablatiuo iunguntur: ut moneo te tui officii uel tuo. Moneo tamen etiam duos accusatiuos regit diuersos. Est autē damnare (ut interpretatur Marcellus) damno afficere: exhaeredare necessitate constringi: morti dare. Tullius in Verrem. homo uita atq; factis omnium iam opinione damnatus. Virgilius libro æneidos quarto.

Tullius Nondum illi flauum Proserpina uerrice crinem Abstulerat: stygioq; caput damnauerat orco. damnare item pro liberare ponitur. Virgilius in bucolicis. Damnabis tu quoq; uotis: id est liberabis.

Cicero Cicero tusculanarum primo. Rerum naturā q̄ errorem damnare maluimus nostrum: id est liberare.

Seruius Danubius cum unico n̄ & danubium/ declinari pōt. Seruius. Ister fluuius Scythiae est: qui & Danubius nominatur. Festus. Adubanum/ danubium. Salustius. Nomenḡ danubium habet: ut ad Germanorum terras attingit. Decimus cum i/ & decimus cum uenuntiari pōt. Plautus in Amphitryone. Alter decumo post mense nascetur puer. Macrobius in saturnalibus. Inueni iocos ueterum uirorum. edecumatos ex multis libris.

Festus Delphisi & delphin/ in recto/ declinari potest/ testibus Prisciano & Seruio. Delphi/ tam pro oppido/ q̄ pro oppidanis/ plurali tantum numero declinatur: sicut Rubi. Volscini: Gabii: Leontini: Fundi: Thurii: Circeoi: Sturni: Arpi: Argi: Pyrgi: Puteoli: Calsioli: Scupi: Phylippi: Stobi: Gomphi: Ucibi: Simi: sthi: Apari: Cobii: Nicii: Onii: Ombi: Mori: Adari: Aeni: Hirpini: Adani: Polibii: Malichi: Zenobii: Cuni: Argari: Coli: Procuri: quæ ferme omnia apud Ptolemaū iuenies. Delphi/ ēt delphinus/ i recto/ p pise/ dici pōt Lucanus. Nec placet incertum qui prouocat æquora delphin. Virgilius. Orpheus in siluis/ inter delphinias Arion. Accusatiuus græcus pluralis est. Iuuinalis satyra quarta.

Quanto delphinis balæna Britannica maior. Idem satyra sexta. Consulit atē falas/ delphinorūq; colūnas. Delphini/ populi qdā sūt Liguriæ.

Salustius Densitas prima/ & densa densis tertia coniugatione/ declinari potest. Varro in mysteriis. Sed tibi fortasse aliquis molit/ & densit. Lucanus. lib. iiiii. Densitas globus/ quantum pede prima relato. Denseo denses secundæ coniugationis/ & neutrale/ & transituum est uerbum. Virgi. georgi. primo.

Virgilius	& Iuppiter humidus austris Denset erant quæ rara modo. Idem li. ænei .x.	
Priscianus	Postremi addécent acies. Quæ oia nihilominus & ipse Priscianus anotauit.	
Priscianus	Duro duras prima & duro duris tertia coniugatione declinari pót teste Pris-	Duro
Virgilius	sciano. Virgilius.	Duro
Virgilius	Durate: & uos met rebus seruate secundis. Idem georgicorum tertio.	
Lucanus	& uulnera durat. Lucanus libro .v. nam cetera damna	
Solinus	Durata iam mente malis firmaq; tulerunt. Solinus de mirabilibus. Lapis iste	
Priscianus	in aqua mollis est: humo dura exemptus. Est aut durare perseverare: sustine	
Lucanus	re: durescere.	
Virgilius	Dureo dures secundæ coniugationis & neutrale uerbum est: & transituum teste eodem Prisciano. Lucanus libro quarto. totoq; induruit artus. Virgili.	
Virgilius	Stiriag; impensis induruit horrida barbis.	
Virgilius	Diana cum i latino scribitur: & primam syllabam indifferentem habet. Virgi-	Diana
	lius libro æneidos primo.	Dictynna
	Exercet diana choros. Idem libro æneidos septimo.	Dictyinnus
Tibullus	Ipse deum antiquam genitor Calydonia diana. Fuit Iouis filia: quæ a cretensi-	Dianæ
Diodorus	bus lingua Græca dicta est. Dictynna cū i latino in prima & et exilibus & y-	Dione
	græco in media syllaba & duplicato n. Vnde Tibullus i elegia ad priapū ait.	Dion
	Perq; suas ipune sinit dictynna sagittas. Quare & mons ubi sua fuit dictyn-	
	næ aedes dictynnus modo consimili uocatus est. Dictynna urbs est i Aegy-	
	pto: a qua nonnulli dianam dictam esse dictynnam uolunt. Vnde Diodorus	
	ait. Afferunt quoq; superioris Herculis operum ipensiq; honoris i Aegypto	
	uestigia esse: & ab eo conditam ciuitatem Britomartē quam dictynna dicunt.	
	Et paulopost. Consuetudine dianæ utebatur: quod causam præbuit ut quidā	
	dictynna dianamq; candē esse existimarent. Alii dixerunt dictynnam lunā.	
Virgilius	Vnde Virgilius ad Messalam. alii quo notior essem. Dictynnam dixere tuo de	
	nomine lunam. Dianæ cum i latino & ce diphthōgo dicitur a nostris mēs	
	sue intellectus. Vnde etiam ab oratoribus pro quadam figura ponitur: quæ	
Quintilianus	sensu magis q; uerba designat dicente Quintiliano libro primo. Figuras quæ	
Hesiodus	q; lexos / quæq; dianæas uocant. Dione huius diones cū i latino fuit Occeā,	
actantius	& Tethios filia teste Hesido in theogonia: ac Veneris mater: ut Lactantius	
Ieruius	grammaticus testatur: & Seruius: a qua Venus ipsa etiam dione cognomina	
Danubius	ta est. Claudianus de raptu Proserpinæ. sic Venerem querat deserta Dione.	
Claudianus	Pro Veneris matre hic ponitur. Pro ipsa aut Venere Diones filia. Ouidius li-	
Danubius	bro fastorum quinto.	
Ouidius	Hippolyte infelix uelles coluisse Dionem: hoc est Venerē. Syllius libro .xiii.	
Adubanus	Numen erat celæ puppis uicina Dione. Dion cū i latino ppriū fuit uiri noni.	
Syllius	Dies (ut tradit Probus) foeminini tantum generis est. Nam (ut ait) nullū inueni	Dies
Decimus	tur nomen masculini generis: quod habeat ablatiū singularem in e produ-	Meridies
Decimus	ctum. Tam parua in re: q; uehementer Probus errauit. Teste enim Prisciano /	Diecula
Probus	cæterisq; gramicis tam masculini q; foeminini generis dies est. Lucanus li-	Diarium
Delphi	bro secundo. pro fata quis ille /	
Priscianus	Quis fuit ille dies? Virgilius libro æneidos quarto.	
Lucanus	Ille dies primus loeti primusq; malorum	
Virgilius	Causa fuit. Meridies tamen masculini tantū generis est teste Prisciano. Terē-	
Priscianus	tius in adelphis. Præterea meridie ipso faciam ut stypulā colligat. Vbi Dona-	
Terentius	tus ait. Meridiem dixerunt ueteres: quasi medidiem: idest medium diem. Sed	
Donatus	(ut scribit Nonius: Varronis auctoritate frætus) non medium diem / tantum	
Nonius	uerum etiam medianam noctem / meridies designare habet. Dies facit in geniti	
Varro	uo die: ac etiam dii / teste Gellio libro octauo noctium atticarum: necnon &	
Gellius	die / teste Cæfare libro de analogia: quin etiam & dies: ut testis est Casellius:	
Cæsar	Quæ omnia nihilominus exemplis comprobabimus. Virgilius.	
Cæsarius	Munera læticiag; dii / pro die: ubi iperitiiores legunt dei. Salustius i lugurtha.	
Casellius	Vix decima parte die / pro dici. Virgilius georgicoru secundo. Libra die som-	
Virgilius	niq; pares ubi fecerit horas. Cicero p Sextio. Egates si daturos illi dies pœnas	
Salustius		
Virgilius		
Cicerio		

Ennius hoc est illius diei poenas non passuros. Ennius. xvi. analium. Postremæ longinæ,
Marcellus. qua dies cōficerat ætas, p postremæ diei. Dies facit in ablativo singulari, die
Plautus uel diu, teste Marcello. Vnde Plautus in aularia ait. Nec nocti, nec diu, qui
Salustius tuis unq; eā. Salustius, diu, noctuq; labora. Quod tamē Seruius super primū
Seruius georgicorū dicit esse aduerbiū, dies format p diminutionē diecula, teste Pri-
Priscianus sciano. Quod tantū pro paruo tpe Asconius Pædianus, & in Terentiū Do-
Pædianus natus, intelligi uolunt. Sane teste Gellio, quidā (inter quos Iginus) uoluerūt
Donatus quom diē fœminino genere dicimus, tēpus significare: masculino aut̄, diem
Gellius ipm. Quibus nos Marcello adhaerentes cōtradicimus. Nam & fœminino ge-
Iginus nere dici posse, p ipso die Marcellus affirmat. Vnde & Pacuuiū iducit in do-
Marcellus lereste dicentem. Gnatam despondit: nuptiis hanc dat diem. Et Virgilius li-
Pacuuius bro æneidos secundo ait.
Virgilius Ergo dies infanda aderat mihi sacra parari. Item Ouidius libro fastorū. v.
Ouidius Nona dies aderat, quom tu iustissime Chiron
Horatius Bis septem stellis corpore cinctus eras. Diarium, nictus dicitur quotidianus.
Martialis Horatius. Cum seruis urbana diaria rodere mauis. Martialis.
Gellius Sed lupus usuram, pueriq; diaria poscunt. Diarium item, librum uocabant, in quo res quotidianæ continebantur, teste Gellio.
Priscianus Diespiter cū i latino utrobicq; scribitur: & Iuppiter dictus est, quasi diei pater. Diespiter
Macrobius Et facit in genitiuo diespistris, uel diespiteris, teste Prisciano. Macrobius in
saturnalibus. Ipsū quoq; Romani diespitem Iouem appellabant. Dico
Marcellus Dico dicas tertias, & diceo dices secunda coniugatione, teste Marcello, ueteres
protulere. Vnde & Næuiū inducit dicentē. Primā qd dicebo, recte: secundū
Næuius qd dicebo, eo melius. Et pducit primā syllabā. Ouidius libro tertio de pōto. Dicitus
Ouidius Hoc duce prædicto, uaticinorq; deo. Et a dictum supino, fit hoc, dictū quod
dī (Vgutionis uerbis utar) & hic dictus huius dictus, actio ipsa, uel passio di-
cendi. Dico dicas primā coniugationis, primam corripit syllabam. Virgili-
us Coniugio iungam stabili: rpopriamq; dicabo.
Virgilius Dignor, cōmune est uerbū, testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarum, & Priscia-
Gellius no. Dicimus enim. Dignor te: & dignor abs te. Virgilius libro æneidos tertio. Digno
Priscianus Coniugio Anchise Veneris dignate superbo: idest dignus habite. Idem libro
Virgilius æneidos primo. Hand equidem tali me dignor honore. Tullius in economi-
Virgilius co. Homo ex eo numero hominum, qui apud nos hoc noīe dignantur: idest
Tullius digni habentur. Verum (ut Diomedes scribit, & Nonius) etiam digno di-
gnas ueteres protulerunt. Vnde & Pacuuium referunt dixisse in Hermiona.
Diomedes Cum neq; aspicere æquales dignaret eius. Dignus ablativo iungitur, & geni-
Nonius tiuo. Plautus in trinū. Non ego sum dignus salutis. Virgi. li. æneidos. xi.
Pacuuius Discedam magnorum haud unq; indignus auorum. Valerius Flaccus li. viii.
Plautus Solaq; tantarum uirgo haud indigna uiarum.
Virgilius Duricia, & duricies in uno significato accipi possunt. Simill' modo, duritas, &
Valerius duritudo, in eadem significatione usurpantur, teste Gellio libro decimonono-
no. noctium atticarum. Cato. Qui illius imprudentiam, qui norat duritudinē
Gellius Didyme huius didymes cum i latino in prima, & y græco in secūda syllaba scri-
Cato bitur. Insula est in mari. Siculo, una ex Aeoliis, teste Ptolemæo, de qua memi-
Ptolemæus nit Ouidius libro metamorphoseos. vii. dicens.
Ouidius At non Olearos didymeq;. Didymæ pluralis numeri, eadē scriptura, & cum
Ptolemæus æ diphthongo in ultima syllaba, insulæ sunt Aphricæ, & Aegypto adiacent, ut idem Ptolemæus ostēdit. Didymus eadē scriptura, proprium fuit uiri no-
Ptolemæus men. Didymi eadem scriptura, montes sunt foelices Arabiae, ut testis est Pto-
Tortellius lemæus. Dindymus cū i latino in prima syllaba, sequente n, & y græco in se-
Propertius cunda, in singulari numero, masculini generis est: in plurali, uero, neutri, et si
Catullus Tortellius plurali tm' numero declinari præcipiat. Ouidius li. fasto, quarto.
Virgilius Dindymus, & Cybelen, & amoenam fontibus Idam. Propertius.
Dindymus, & sacra fabricata inuenta Cybelle. Catullus.
Dea magna, dea cybele, dea domina dindymi. Virgilius libro æneidos

nono. ite per alta Dindyma. Mons est Phrigia^e teste Seruio.
 iscianus Diues (ut Priscianus Vgutio Brito Mammotrectus Alexander Catholicon) Diues
 zutio tradidere substantium est: & communis generis. Sed cu habeat accusatiū Dis
 exander singularem diuitem & diues constat adiectum esse trium generum. Hiero
 erōymus nymus in epistola ad Nepotianum de uita clericorum.
 uidius Nemo mihi obiiciat diues illud in Iudea templum. Ouidius li. i. de arte.
 uidius Addidit externo marmore diues opus. Huius comparatiū gradus est di
 uidius uitior & diuitius. Ouidius libro tertio de ponto.
 artialis Textaq fortuna diuitiora sua. Martialis.
 iscianus Romanum propius diuitiusq forum est. Diues genitio & ablatiuo iungit
 flor. teste Prisciano. hic & haec dis & hoc dite idē significat quod & diues. Quod
 triduum ut dicit Priscianus) hic & haec ditis & hoc dite declinari deberet.
 uocab. iurcellus Dito ditas & diuito diuitias dici potest. teste Marcello. Accium inducente dicē Dito
 ci pater. iurcius tem in Astyanacte. Nil credo auguribus qui aures uerbis diuitiant alienas: Diuito
 obius in Scianus suas ut locupletent domos. Diteo dites neutrale uerbum est: unde fit ditesco. Diteo
 ueteris Berius Dextera & dextra in recto dici pōt. Et facit in datiuo plurali & ablatiuo dex Dextera
 secundi Dextera tris: uel antiquorum more dextrabus ut scribit Nonius. Vnde & Laberiu re. Dextera
 de poto. Scianus fert dixisse in odyssea. deg manibus dextrabus.
 tū quod ero Dogma huius dogmatis & hoc dogmatum & haec dogma huius dogmæ de Dogma
 affo di Virgil. clinari pōt teste Prisciano. Laberium inducente dicentem. Nec phirago reā Dogmatū
 ieca dogmam doctus. Neq; a doceo dogma descendit ut Vgutio & Catholicō somniantur: sed a d-ōkō quod est sentio. Nulla enim latina comperitur dī
 tio terminata in a: quæ neutri possit esse generis. tertiae declinationis: ut aut
 or est Priscianus. Quare non latinum sed græcum est dogma uocabulum.
 Sane nonnulli dogma disciplinam seu doctrinam interpretati sunt. Nos at
 dogmata scita decreta placita atq; consulta significare dicimus. Vnde Cice
 ro in Acadēmīcis philosophorum decreta conquirens atq; expēndēs dicit
 dogmata latine appellari decreta. Seneca in. xvii. epistolarū moraliū quom
 differre docet decreta philosophorum a præceptis dogmata interpretatur la
 tine decreta scita consulta atq; placita. Vnde Plutarchus græce quæ alii dog
 mata dicunt ille Tō ἀπεκομητά hoc est latine placita dixit. Idē de dogmate
 Platonis sentit & interpretatur Apulegius. Sūt igitur dogmata unius cuiusq;
 decretū: quā secundum Ciceronis sententiam prodere scelus est non minus
 q; patriam: & quibus non stantibus philosophorn sc̄tæ nec uim nec locū
 seruant. Vnde Laertius dicit sectā eam non appellari quæ dogmata non ha
 bet Martialis ad Papilum.
 Tu qui sectarum vires & pondera nosti.
 Dic mihi præcidi papile dogma quid est. Idem.
 Quod magni Thraseæ consummati Catonis
 Dogmata sic quæris: uiuus ut esse uelis.
 Daps sc̄minini generis ē: nec a do das deducitur ut Vgutio & Catholicō som Daps
 niarunt. Sed auctore Festo a græco tractum est: quod apud illos d-ōtō scribi Dapse
 tur. Et (ut idem scribit Festus) apud antiques daps dicebatur res diuina quæ
 fiebat aut hyberna sementi aut uerna. Verum (ut tradit Nonius) non tantū
 opipatos apparatus aut religiosos dapes signare habent: sed etiā uitabiles
 quādōq; & infames cybos dicente Virgilio.
 Dapibus uiñoq; sepultis. Idem in bucolicis.
 Quas illi philomela dapes quæ dona pararit. Vgutio declinat haec daps uel Diacon
 dapse in recto.
 Dacon cum i latino & c exili & diaconus i recto declari pōt. Simili modo
 subdiacon subdiaconus hypodiacon hypodiaconus archidiacon archidia
 conus. Diaconiū p ordine uel dignitate diaconi pōit: q & diaconat dī. Discors
 Discors & hic & haec discors & hoc discordē teste Prisciano. antiqua declina Discordis
 uere. Vnde & Pōponiū referi ptulisse. Blāda fallax supba ipotēs discordis. Discordia
 onius Discordia & discorditas i uno significato accipi possit teste Noiō: q & pacuū Discorditas

Pacuvius	refert dixisse in Hermiona. Quantaq; ex discorditate cladē ipsoī familiæ.	Dano
Pompeius	Dano danis pro do dav ueteres dixerunt/testibus Pompeio & Marcello. Vn-	Do
Marcellus	de & Plautus ait in pseudulo. Cui seruitutem dii danunt lenoniam.	Differentia
Plautus	Differentia & differitas in uno significato accipi possunt teste Nonio, dicen-	Differitas
Nonius	te Lucretio libro. iii. Tantaq; in his rebus distantia differitasq; est.	Doleo
Lucretius	Doleo doles hoc modo construitur. dolet mihi caput: doleo uentrē: doleo tuā	Dolo
Terentius	miseriam. Terentius. dolet dictum adolescenti. Hieronymus in libro quarto	
Hieronymus	regum capitulo quarto. Ait puer patri suo. Caput meum doleo. Salustius in	
Salustius	Catilina. Quasi dolens eius casum. Dolo dolas primæ coniugationis facit i	
	præterito dolai in supino dolatum. Antiqui etiam dolo dolis tertia coniugatione declinavere: cuius præteritum est dolui idem quod a doleo: supinū	
Varro	dolitum. Vnde Varro referente Nonio dixit in Agathone. Scyphus dolitus	
Nonius	artē ostēdat mētoris. Et tā doleo qdolo primā corripit syllabā. Propertius.	
Propertius	Stypes acernus eram properanti falce dolatus. Horatius.	
Horatius	Iumbosq; saligno Fuste dolat. Idem sermone primo.	
Horatius	Quis humana sibi doluit natura negatis. A doleo præteritum est.	Dolor
Gellius	Dolor & dolentia in uno significato accipi possunt teste Gellio in noctibus	Dolentia
Ouidius	atticis. Dolon propriū fuit uiri nō: cuius meminit Ouid. li. meta. xiii. dicēs.	Dolon
Virgilius	Conferat his Ithacus Rhesum imbellemq; dolona. Dolo genus est tæli. Vir-	Dolo
Pompeius	gilius libro æneidos septimo.	Dolus
Gellius	Pila manu sœuosq; gerunt in bella dolores. Dolus ut malus ita & bonus di-	Dux
Plautus	cus ē testibus Pompeio & Gellio libro duodecimo noctium atticarum.	Ducissa
Nigidius	Vnde Plautus ait in rudente. In dolo malo instypulatus sis.	Domus
Gellius	Dux cōmuni generis ē. Apud uulgas tñ pro sc̄mina duce/ducissa usurpatur.	Domus
Varro	Domus secunda & quarta declinatione/declinari pōt. Antiqui tamen domus	Domicula
Vgutio	huius domuis/huic domu/declinare solebant/testibus Nigidio & Gellio li.	
Varro	quarto noctiū atticarum. Vnde Varro in Tampheminippo ait. perrexit in	Doma
Vgutio	interiores partes domuis. Et format per diminutionē domūcula. Vgutio di-	Dumus
Statius;	cit qd facit diminutiae etiā domicula. Hoc doma huius domatis græcum uocabulū ē: sic & domus teste Varrone de lingua latina: & pro teō seu domo ipsa ponitur. hic dumus / spina uocatur. Inde sit dumetum: quod Vgutio ē	Dumetum
	domicetum appellat. Statius libro thæbaidos primo.	
	Phoebe parens seu te Lyciæ Pataræa niuofis.	
	Exercēt dumeta iugis.	
Vgutio	Drachma cū ch aspirato scribitur: nō autē cum c exili hac uidelicet scriptura	Drachma
Pollux	drachma/ut Vgutio scribi præcepit. Genus est ponderis. Drachmō eadē scri-	Drachma
Vgutio	ptura/fuit teste Iulio Polluce. Atheniensium numisma. hoc dragma huius	Dragma
Hieronymus	dragmatiſ cū g id apud græcos dicitur: qui apud nos manipulus. Hoc dra-	Drama
Donatus	ma huius dramatis cum in immediate post a scribitur: non autē dragma cū	
Diomedes	g/ut scribi tradit Vgutio. Hieronymus in cantica. Drama enim dicitur: ut in	
Seruus	scenis agi fabula solet: ubi diuerſae personæ introducuntur: & aliis accedenti	
Probus	bus/aliis etiam discedentibus a diuersis & ad diuersos/textus narrationis ex	
	pletur. Donatus in prologo super Terentium. Protasis primus actus est: ini-	
	tiumq; dramatis. Vnde & canit ecclesia. Ante torum huius uirginis frequēta	
Virgilius	te nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus/testibus Diomedes & Seruus/ is dicitur: qui mixtus non est: ubi poeta nusq; loquitur: ut sunt co-	
	mœdiæ & tragœdiæ. Probus super bucolica. Dramaticus stylus est: in quo	
	personæ tantummodo loquuntur: dihegmaticus in quo solus poeta: mixtus/	
	ubi promiscue & poeta & persona.	
	Dæmon cum æ diphthongo & hoc dæmoniū declinari pōt. Damon cū uni-	Dæmon
	co in proprium fuit philosophi nomen: & a Virgilio pro quodā pastore po-	Dæmoniū
	nitur/dicente in bucolicis.	Damon
	Non ego te uidi Damonis pessime caprum	
	Eripere insidiis multum latrante lycisca?	
	Dama cū unico in scribitur: nec ex de & manus cōponitur/quasi de manib;	Dama

Vgutio	effugiat ut ridiculus soniauit Vgutio. Sed græcum δ-ωνια est uocabulum st̄a	Damula
Seruius	masculini, q̄ sc̄ominini apud nos generis teste Seruius. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Cum canibus timidi ueniet ad pocula damæ. Horatius in p̄mo carminum.	
Horatius	Et supiecto pauidæ natarū æquore damæ. Et àformat p̄ dimiutionē damula	
Homerus	Deiphylus cum i latino in secunda, & y græco in penultima syllaba, & unico l̄ Deiphylus	
Iuuenalis	scribirur, propriū fuit uiri nomē Stheneli amici, teste Homero l̄. iliados v. Diphylus	
	Daphylus cū i latio utrobicq; & unico l̄ dici p̄t dei amicus. Iuuinalis satyra. iii. Dysphilus	
	Protogenes aliquis, aut delphilus, aut erimantus. Dysphilus cum y græco i prima, & i latino in media syllaba, & unico l̄ dici potest malus amicus.	
Vgutio	Dyscolus cum y græco, & c non aspirato scribitur: componitur q̄ ex δ-υσ/qd̄ in cōpositione malū, uel difficile significat, & κέλομαι, iubeo ita ut discolus	Dyscolus
Gasparinus	is dicatur, cui difficulter iubetur. Negi a scola quod scribitur cum ch aspirato, deducitur, ut Vgutio-Brito-Mamotrectus-Catholicon-Gasparinus, uoluerunt. At uero Tortellius ex δ-υσ, & χολη, cholera, uel ex δ-υσ, & χολος	Dyscholus
Tortellius	iracundia, compositum uocabulum tradit, quasi mala colera, uel mala iracū dia iterpetetur. Quod si uerū dicit, cū ch aspirato scribi dyscolus oporteret.	
Varro	Dispondeus cum i latino scribitur. Pes est quattuor syllabis productis constās.	Dispōdeus
Pompeius	Dispondius cum i latino utrobicq; & unico p̄, & hoc disponidum, declinari potest, teste Varrone libro secundo de analogia. Genus est ponderis: quod a nonnullis etiam dupondius, & duopōdiū, ex duo scilicet, & pōdo appellat.	Dispōndius
Varro	Decuriones, decures, decudes, qui scilicet decem præsunt in uno significato acci	Decuriones
Laurentius	pi possunt, auctore Pompeo. Varro dicit decuriones esse singularum decuri arum primos ita ut a decuria decurio deriuetur: quod tamen libro elegantia rum Laurentius improbat. Ait uero Fronto, decurionem turmæ præfesse noluit. Sed domi quoq; decurio dicitur, nomen quoddam præposituræ significans, dicente Suetonio in domitianō. Saturius decurio cubiculariorū. Et hoc quidem apud Romanos. In municipiis autem idem est decurio, qui Romæ senator. Nam qui in senatu, & consiliis reipublicæ interesse poterant, decuriones erant. Vnde Cicero pro Sextio ait. Recita quælo Sexti, quid decreuerit Capuae decuriones. Quid autem differentiae sit inter decurionem Romanū, & municipalem, ex epistola quadam Plinii iuniores e primo libro declaratur, ita dicentis. Esse autem tibi centum milium numnum censum, satis indicat, quod apud nos decurioes. Igitur ut te si decurione solum uerum etiā equite Romano perfruamur, offero tibi ad implendas equitis Romanī facultates, trecentamilia numum. Illud etiam dixerim, Romanum decurionem, qui scilicet decem præstet equitibus longe præstare cæteris decurionibus, quibus ipse etiam eques Romanus præstat.	Decures
Fronto	Duellum, duellum, duellio huius duellionis, in uno significato accipi possunt. Duellum	Duellum
Suetonius	dicitur autem duellum, duorum bellum: quod scilicet duabus partibus de uictoria contendentibus dimicatur, teste Festo: & nonnunq; pro bello ponit: ut est apud Iuuenalem satyra prima.	Duellio
Cicero	galeatum sero duelli poenitet. Nam & a duello bellum fit, dum abiecta d̄littera, digamma in b conuerterit: quod nonnulli diminutive ab eo quod est bonum per antiphrasim fieri uolunt. Quintilianus libro primo, duellos qui dē dicere bellos ausi sunt. Varro libro. iii. de lingua latina. Perduelles dicunt hostes, placet ergo ut a duello bellum fiat. Quod tamen Festus a belluis dictum tradit, duellio, & duellus, in uno significato accipi possunt. Vnde per duellio, & perduellis, duellator is dicitur, qui duellum peregit. Plautus in caspiis, domi, belliq;, duellatores optimi.	Duellus
Plautus	Dorcium, & dorcia, proprium mulieris nomē, declinari potest: nec a δορκίω, deducitur, ut Vgutio somniauit, sed a δ-ωροπ: quasi dulce, & amabile donū dicatur.	Dorcium
Vgutio	Doris, Neptuni filius fuit, teste Seruius. Doris cum i latino fuit Oceani, & Te	Doris
Seruius	thios filia, teste Hesiodus in theogonia: & a nonnullis interpretatur amaritu,	Doris
Hesiodus	do: quæ Nereum, hoc est mare, semper consequitur. Quamobrem nonunq; Dory	Dora

Virgilius	a pœtis doris ipsa pro mari ponitur: ut est apud Virgilium in Gallo dicetem.	Dotius
Ptolemaeus	Doris amara suam non intermisceat undam. dora urbs est Phœnices teste Ptolemæo. Dory cum y græco nomen est urbis ponticae neutri quidem genitrix de quo Prisciano. Dorius fluvius est Indiae teste Ptolemæo.	
Priscianus		Dei
Ptolemaeus	Dei & dii cum duplicato i teste Prisciano dicitur. Lucanus libro vi.	
Priscianus	O utinam cæliq; deis herebiq; liceret.	
Lucanus	Dares proprium uiri nomen facit in genitio daris uel daretis. Virgilius libro vii	Dii
Virgilius	aeneidos quinto.	Dares
Virgilius	Precipitemq; darem ardens agit aequore toto. Idem in eodem.	
	Creber utraq; manu pulsat uer satq; dareta.	
Nonius	Dego degis uerbum ablativo iungitur cum præpositione in uel sub: & nonnū q; pro ago ponitur: & accusatiuum postulat: ut ultimam hic degit ætatem. Quā doq; etiam pro minuo usurpatu teste Nonio: & cum accusatiuo costruitur dicente Plauto in aularia.	Dego
Plautus	Nunc ego istum soror laborem degam tibi: id est minuam. Aliquando dego significat id quod detraho. Vnde idem Plautus ait in Epidico degitur corium de tergo tuo. id est detrahitur: ut Marcellus interpretatus est.	
Marcellus		
Priscianus	Dominor dominaris inter cōia uerba a Prisciano cōnumeratur. Vnde & Ni gidiū refert dixisse. Omne pecus in domitum habet quiddam in se ferum: sed tamen ea natura est ut curari & dominari possit. Construitur autem dominorū cū datiuo genitiuo & medianū in præpositione cum accusatiuo & ablativo. Virgilius. & uictis dominabitur Argis. Hieronymus in ecclesiastico capitulo xvii. Posuit timorem illius super omnem carnem: & dominatus ē bestiarum: & uolatilium. Ouidius libro metamorpho primo.	Dominorū
Nigidius	Et q; dominari in cætera posset Natus homo. Virgilius li. aeneidos secundo incensa Danae dominatur in urbe.	
Virgilius	Decus neutri generis est: & corripit in obliquis co syllabam Virgilius libro æni dos quiuto.	Decus
Hieronymus	Oblitus decorisq; sui: sociumq; salutis. Similiter decorus decora decorū mediam corripit syllabam: & decoro decoras uerbum. Statius in thæbaide.	Decoras
Ouidius	Terrarum decora alta uiri decoris iugales. Horatius.	Decor
Virgilius	At bene nummatum decorat suadela: uenustq;. Ab eo quod est decus sit hic & hæc decor teste Prisciano: quod quidam trium dicunt esse generum. Salustius equis: & armis decoribus. & simili modo co syllabam corripit. Nævius in carmine belli punici.	
Virgilius	Magnamq; domum decorēm q; ditem uexarant. Vbi corem pes iambus est duabus constans syllabis una breui altera longa. decor masculini generis co syllabam i obliquis producit. Virgilius li. aeneidos v.	
Horatius	Et doryclī coiunx diuini signa decoris. pari modo decorus adiectiuum: & decoro uerbum medium producūt syllabam. Horatius in sermonibus ne si te facies ut sœpe decora Moli fulta pede.	
Priscianus	Delecto delectas accusatiuo iungitur. delector deponens cum ablativo construitur mediante præpositione in uel de. delectat impersonale regit a parte antea accusatiuum: & post cum infinito iungitur.	Delecto
Salustius		Decor
Nævius	Deceo deces cum accusatiuo construitur. Ouidius libro metamorpho vi.	Delectat
Ouidius	Admouiq; preces quarum me dedecet usus. Idem de remedio.	Deceo
Ouidius	Lude: decent animos mollia regna tuos. decet impersonale a parte ante accusatiuum expostulat: & nonnūq; datiuum: ut est apud Terentium. facite ita ut nobis decet.	Decet
Terentius	Definire cum unico f post e est quasi finem dare. diffinire autem cum duplicatis f post i est hoc abillo finiendo ac partiendo distinguere.	Definio
	Defero defers regit post se accusatiuum. In alio autem significato datiuo iungi tur. Hieronymus in deuteronomio capi. xxviii. Adducet sup te dñs gentem pacissimā: quæ nō deferat seni: nec misercatur paruuli: id est honoret senē.	Defero
Hieronymus	Deficio deficis: quādō neutrale est datiuum postulat: ut pecunia mihi defecit: &	Deficio

Virgilius	nonnunq <small>ā</small> absolute ponitur: ut hic præsenetute deficit. Quando autem ē trā situum accusatiuo iungitur. Virgilius libro georgicorum primo. noctem lē tus non deficit humor. idest deserit seu derelinquit.	
Hierōymus	Discrimen/discriminale/discriminulum/in uno significato accipi possunt. Acus ea est/qua capilli discriminantur. Nam a discriminē sit discriminō/discrimi nas. Hieronymus i Judith capitulo decimo. Et discriminavit crinē capitū sui.	Discrimen Discrimina le
Virgilius	Ordine flamarum/& late discriminat agros. Discrimen item/differentia dici tur. Virgilius libro æneidos septimo.	Discernic lum
Virgilius	At nunc dura dedit nobis discrimina pallas. Rursus discriminē/ periculum.	
Virgilius	Virgilius æneidos libro primo. per tot discrimina rerum. Tendimus in latium. discriminē/certamen. Virgilius li. æneidos quinto.	
Virgilius	post hos aequo discriminē pistis/ Centaurusq <small>ā</small> /locum tendunt superare priorem	
Platus	Desipio desipis/ablatiuo iungitur: & nonnunq <small>ā</small> genitiuo: ut est apud Plautum i Desipio Epidico. desipiebam mentis/ quom illa scripta mitterem/pro mente.	Desipio
Liuus	Demum/significat post: quin etiam demus apud Liuium/referente Festo/lectū	Demum
Festus	est. Alii (ut subdit) demum pro dumtaxat posuerunt.	Demus
Prisianus	Diadema huius diadematis cum i latino/& hæc diadema huius diademæ/stes	Diadema
Priscianus	ste Prisciano/declinari potest. Ornamentum est capitū.	
Lucanus	Degener/teste Prisciano libro quinto/communis generis est: quod tamen lib ro septimo trium tradit esse generū. Nam in ablatiuo singulari/degener facit& degeneri. Lucanus.	Degener
	Si me degeneri strauissent fata/sub hostes. Is dicitur qui maiorum suorū mo ribus non responderet.	
Priscianus	Descendo facit in præterito descendē/teste Prisciano: ac etiā descendidi/teste	Descendo
Gellius	Gellio libro septimo. noctium atticarum.	December
Priscianus	December/& decembrii in recto/ueteres protulerunt/teste Prisciano.	Decembris
Priscianus	Donec/& donecum/in uno significato dici potest/teste Prisciano. Vñ & Plau tus ait in captiuo. A scultatus sciēs ego mea mitti/donecum ille huc redeierit	Donec
Plautus	Debilis/notum est quid significat. Ennius tamen libro.viii. etiam debilo homo/ pro debilis protulit/ut refert Marcellus.	Debilis
Ennius		Debilo
Marcellus	Dextrorum/& dextrouorum/pro dextrouerum dici potest/teste Prisciano/	Dextroru
Priscianus	Plautus in rudente. Sed dextrouorum auersa est in malam crucem.	Dextrouor
Plautus	Plautus in rudente. Sed dextrouorum auersa est in malam crucem.	
Nonius	Diuīsus/& diuīdus/in uno significato dici potest/teste Nonio/Accium indu cente dicentem. Nosq <small>ā</small> ut seorsum diuīdos loco offers. Diuīduū/& quod dis uidit/& quod diuīditur/significare habet.	Diuīsus
Accius		Dextrouer
Caper	Dorsum neutro genere/& hic dorsus huius dorsus/declinari potest/testibus Ca pros& Probo. Et non tantum animatiū, sed etiam aquarū/teste Marcello/	Diuīsus
Probus	dorsum dicitur. Vnde Virgilius libro æneidos primo/inquit.	Diuīdus
Marcellus	Dorsum immane/mari summo. Dictum est autem dorsum/& ea pars corpo ris/deuexa sit deorsum auctore Pōpeio. Neq <small>ā</small> a duro duras descēdit/ut Vgu tio somniauit. Ab eo quod est dorsum/fit dorso dorſas uerbum:a dorsus aut	Dorsum
Virgilius	fit dorſo dorſas. Plautus i aularia. Tu macerio cōgrum murāna exdorsua/ q <small>ā</small> rum potes:idest confringe/uel dorso exime.	Dorsus
Pōpeius	Dulcitas/& dulcitudo/pro eo quod est dulcedo/in uno significato accipi pos sunt/teste Nonio:Cæcilius in Syracusis. Tanta hinc inuasit i corda idulcitas.	Dulcitas
Vgutio	Cicero libro quarto de natura deorū. Quiq <small>ā</small> dulcitudine præter cæteros sen sus cōmouetur.	Dulcitudo
Plautus	Delicium in singulari numero/neutri generis est: in plurali uero/fœminini:Pla utus etiā fœminino genere/singulari numero prorulit/quom dixit. Mea uolu ptas/mea delicia.Delicia item fœminini generis/tignum dicitur/quod ad te	Delicium
Nonius	gulas angularis infirmas/versus fastigiatum collocatur/ut scribit Festus.	Delicia
Cæcilius		
Cicero	Dirimo facit in præterito diremi/& dirempsi/teste Beda super Donati artem.	Dirimo
Festus	Domina facit i dauitiuo plurali/& ablatiuo/dominabus/ut tradit Probus.Hie	Domina
Beda		
Probus		

Hieronymus	ronus in epistola prima ad demitriadem circa finem. Incedentibus domi
Curcius	nibus ancilla virgo procedat ornatior. Curcius tamen dominis pro domina
Laurentius	bus dixit. Et sic dicendum esse tradit Laurentius.
Isidorus	Discus cum i latino & c exili græcum est uocabulum: et si Isidorus / Vgutio / Discus
Vgutio	Catholicon aliam nescio quam etymologiam fingant. Genus est ualis / por-
Polux	tandis ad mensam carnibus q aptissimum / ut docet Julius Polux. Fuit etiā discus ludi genus: quo saxum / uel massa plumbea iactabatur alutæ iunctæ: i qua
Martialis	referenda & piculū erat: & ars appèbat: ut Pindari iterpres ostédit. Martialis.
	Splendida cum uolitent Spartani pondera disci.
	Este procul pueri.
Macrobius	Digeries / digestus / digestio / in uno significato accipi possunt. Macrobius in sa Digeries
Statius	turnalibus. Nec mirū si digeries mortu repreensionis euasit. Statius libro thæ Digestus
	baidos tertio iam creditur uni. Digestio
	Sanctarum digestus opum: id est hac in parte / dispositio / uel distributio.
Marcellus	Duco ducis tertiae coniugationis primā pducit syllabam: & apud Marcellum Duco
Virgilius	Plures detinet significaciones / hoc nihilominus in loco annotandas. Duce re / pati significat. Virgilius libro æneidos quarto.
Tullius	Nate dea potes hoc sub casu ducere somnos. Duci / delctari / auocari. Tullius libro quinto de finibus. Dantq se ad ludendum. fabellarumq auditione du-
Virgilius	cuntur. Ducere / nudare exerere. Virgilius libro æneidos. xii.
Tullius	Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hostem
Tullius	Ibat. & auxilio ducto mucrone petebat. Ducere / excitare. Tullius in Verrem:
Virgilius	Quid si quem statuæ magnopere delectant: si quis earum honore aut gloria
Tullius	ducitur. Ducere / illicere. Tullius libro officiorum secundo. Postremo precios,
Virgilius	aut mercede ducuntur. Ducere / struere erigere. Virgilius libro æneidos pri-
Virgilius	mo. pars ducere muros:
Virgilius	Moliriq arcem: & manibus subuoluere saxa. Ducere / iudicare. Virgilius tan-
Virgilius	ton me criminē dignum
Virgilius	Duxit / Ducere / uoluere pertractare. Virgilius libro æneidos sexto.
Tullius	Sic equidem ducebam animo / rebarq futurū. Ducere / trahere differre. Tullius libro officiorum tertio. Apud prætorem criminatus est / balbū illud du-
Tullius	cere. Idem ad Cæfarem iuniorem. Ne res duceretur / fecimus ut Hercules An-
Virgilius	tianus in aliū locum transferretur. Ducere / proprium pro temporibus ser-
Virgilius	uare. Virgilius in bucolicis. & quo
Plautus	Ducere / apricis in collibus uia colorem. Ducere / dimittere descendere. Pla-
Virgilius	utus in aularia. Vbi ille abit / ego me duco seruandus arbore. Ducere / gerere.
Virgilius	Virgilius libro æneidos octauo.
Virgilius	Hi bellum assidue ducunt cum gente Latina. Ducere / quam proprie signifi-
Virgilius	cantiā habeat / patet hoc Virgilii exemplo / libro æneidos. xii. dicentis.
Virgilius	Ducitur infelix æuo confessus Alethes. Duco ducas primæ coniugationis
Virgilius	primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos decimo.
	Quatuor hic iuuenes / totidem quos educat upheus.
Plinii	Ducatus huius ducatus / regio ducis / uel dignitas / apud uulgas dicitur. ducatus Ducatus
Festus	huius ducati / aureus nummus ducalis uocatur.
Plinii	Dimico dimicas / & dimicor deponens comperitur. Vnde in legeda sanctorum Dimico
	Chrisanti / & dariæ legitur. Quis enim istam pugnam a diabolo excitata uin Dimicor
	cere præualet / nisi tua pro eo fuerit dextra dimicata?
Draco	Draco cum c Exili cōis generis est: et si foeminiū draca habeat / & dracæna cū Draco
	æ diphthongo in media syllaba. Dicitur est autem draco a δ-petkeip / quod est Draca
	uidere. Nam clarissimam oculorum aciem habere prohibetur. Draconem itē Dracæna
	appellat Plinius libro decimo septimo naturalis historiæ / ex tortuositatum si militidine / palmitem (nt ait) emeritum / pluribusq induratum annis.
Dubo	Dubo dubas / veteres teste Festo protulerunt: a quo fits / quo nunc uitumur uer Dubo
Dubito	bum dubito dubitas.
Diabolus	Diabolus cum i latino scribitur: nec ex dia / & bolus componitur: quasi duos Diabolus

Vgutio	bolos capiens corpus seilicet peccatoris & animam/ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Sed a διαβαλλω/ quod est criminor descendit. Vnde & criminator dicitur.	50
Gellius	Dissentio cum duplicito s/& dissentior deponēs i usū ē. Gellius li. x. noctiū attī carū. Cumq; dissentirētur & pars tertio/ alii tertiu scribendū contendent.	Dissentio
Horatius	Diluuium cum unico l/& diluuies/in uno significato accipi possunt. Horatius libro tertio carminum.	Diluuium
Lucretius	Quom fera diluies inquietos irritat amnes. Inde uenit Diluuiu uerbum. Lucretius libro quinto.	Diluuius
Priscianus	Tantum suppeditant amnes/ ultraq; minantur	Diluuiu
Priscianus	Omnia diluuiare/exalto gurgite ponti.	
hocas	Defraudo/& de frudo/dici potest/auctore Prisciano libro secundo.	Defraudo
Virgiliius	Duo duæ duo facit in accusatiuo/masculino quidem genere/duos & duō/foe minino duas/neutro duo/testibus Prisciano/& Phoca. Virgilius libro ænei dos nono. Si duo præterea tales Idæa tulisset	Duo
Horatius	Terra uiros. Horatius sermone septimo. duo si discordia uexat inertes.	
Diomedes	Deleo deles uerbum/facit in præterito deleui& deliui:in supino deletum/& de litum/teste Diomede/Varronem inducente dicentem. Pecorina delitæ litt	Deleo
arro	ræ.Qui & Caluū refert in pma ep̄la ad uxorē scriplissi uia delita/p deleta.	
aluuus	Diota cum i latino/& t exili scribitur. Genus est ualis uinarii-duas teste Acrone	Diota
cron	ansas habentis. Horatius in primo carminum.	
oratius	O Thaliarche merum Diota/Diora cum i larino/& æ diphthongo in mes dia syllaba/& t exili lex uictus dicitur. Diæta itē/locus quidam domi uocatur: ubi tantum uersamur/nullo negotio/aut uisu. Et διαιτα/ quod uersari si gnifiat/deriuatur	Diæta
robus	Bur cum u/teste Probo/efferrri debet/dicente Virgilio.	Ebur
rgilius	India mittit ebur. At uero Phocas/ebor per o/énuntiari præci	Ebor
locas	pit. Et utrumq; dici potest. Nam & æquur cū u/teste eodē Pro/bo scibitur:& cum o/æquor effertur:ut in ipsa dictiō uidimus.	Eboreus
opianus	Ab ebore fit adiectiū eboreus:eburneus: eburnus . Vlpianus	Eburnus
qntiliāus	de legatis tertio. Eborea bibliotecā emit. Quintiliāus li.vi. Cū	Ebora
erōymus	i triūpho Cæsaris/eborea opida essent trāslata. Hieronymus in canticis capi/	Ebura
uidius	tulo.xii. Collum tuū sicut turris eburnea. Ouidius libro metamorpho.iii.	Eburum
rgilius	Impubesq; genas:& eburnea colla:decusq;. Virgilius georgicorum tertio*	
canus	Hipodameq;/humeroq; Pelops insignis eburno. Lucanus libro secundo.	
Horatius	Legitimæq; faces/gradibusq; accluuis eburnis. Horatius sermone.xvi.	
uenialis	Tincta super lectos caderet uestis eburnos: Iuuenialis satyra.x.	
opertius	Da nunc & uolucrem/leptro quæ surgit eburno. Propertius.	
bullus	Sive lyræ carmen digitis percussit eburnis. Tibullus.	
olemæus	Hanc primū ueniens plectro modulatus eburno. Ebora/nomen est duarum	
olemæus	urbū in Hispania/teste Ptolemæo:quarū una Turdubiorū est:alia Edetano/rum. Ebura/urbs est Lusitanorū mediterranea/teste eodem Ptolemæo. Ebus	
olemæus	rum urbs est Germaniae/ut idem Ptolemæus in cosmographia ostendit.	
inicus	Echeneis huius echeneidis/uel echeneidos/cū ch aspirato/sequente e/scribitur.	Echeneis
pianus	Genus est pisciculi. Nec ab hæro hæres descendit/ut Isidorus tradidit: & cū Catholico Vgutio somniauit. Sed ex ἔχω teneo/& μνᾶ Nauim/cōponitur. Nā	Echinus
icanus	teste Plinio/ruant uenti licet/sæuant procellæ/iperat furori:tātisq; vires cō pescit:& cogit stare nauigia. Quā etiā ob causam/amatoriis quoq; ueneficiis infamis est:& iudiciorum/ac litium nōnunq;mora. Vnde quod græce echeneis/latine a nonnullis remora appellatur. Hæc Plinius. Et producit echeneis penultimam in recto syllabam. Nam apud Græcos cum in penultima syllaba scribitur:quæ semper apud illos producta est. Vnde Opiāus li.pmo ait.	Echinas
	εκτυπα δ-δλισ Τημῆσ εχενήδ-οσ εφρασσαμ To. Quod etiam obseruavit Lukanus/quom dixit. In mediis echeneis aquis. Vbi nonnulli legunt echinus. Ve	Echinada
		Echina
		Echidna